

V něm tě poznávám, respektuji a uctívám

Tvé SVATÉ JMÉNO

Od našich jmen až ke jménům našeho Boha: jen tak pochopíme, kdo jsme my a kdo je On.

Katecheze č. 3 z cyklu „Otče náš“

Každé jméno je vzácné

Naše jméno je jednou z nejcennějších věcí, které máme. Jsme jím označováni, rozlišováni a rozpoznáváni. Rádi slyšíme, že jsme oslovováni svým jménem. Jedno čínské přísloví říká: „*Nic není pro naše uši sladší než naše vlastní jméno.*“ Slychali jsme ho od samého počátku, protože ho vyslovují první lidé, kteří nás chtěli a milovali. Ale po celý náš život se náklonnost vyjádřená slovem „miluji tě“ umocňuje, přidáme-li jméno toho, komu je určeno.

Každý si přeje, aby jeho jméno bylo respektováno, protože ti, kdo je zesměšňují, znevažují zároveň jeho nositele. Někomu se jeho význam nemusí líbit, proto si dokonce své jméno může změnit. Toto nové jméno může znamenat epochální změnu jeho života; tak to čteme o některých biblických postavách a víme, že to dělají třeba řeholníci nebo papežové na začátku svého působení.

Jména, příjmení, přezdívky

Pracovní list č. 1 porovnává naše jména, příjmení a přezdívky s Ježíšem, Marií a Bohem. Ti se v různých náboženstvích nazývají různě. Židé Boha považují za „Toho, který je“ (který existuje), ale na znamení nejvyšší úcty nikdy nevyslovují jeho jméno. Když se k Němu modlí, říkají „Pán“, stejně jako dodnes my, když hovoříme o Ježíši, Bohu Otci a Duchu Svatému, třech osobách jednoho Boha.

Bůh také vyžaduje úctu k sobě samému. Rozhodně se necítí být uražen nebo ponížen těmi, kdo ho popírají nebo urážejí. Chce prostě pravdu a nebyl by to on, kdyby byl spojován s nenávisť, rozdělením, špatností.

Nechte členy skupiny samostatně vyplnit pracovní list a poté se o výsledky sdílejte. Znají všichni význam svého jména? Odpovídá tomu, jací by chtěli být? Dozvěděli jsme se o ostatních něco zajímavého a nového?

Kdo jsme nebo kým bychom chtěli být?

Některé národy a společenství ke jménu danému dítěti po narození přiřazují **druhé jméno související s vlastnostmi**, které člověk zdokonaluje, nebo s rolí, kterou přijímá. Pro děti to může být fascinující a poučná hra: Čím chceš být, až vyrosteš? Jaké talenty bys chtěl rozvíjet? Chtěl bys být například: „skvělý kytarista“, „stavitel silnic“, „sportovec roku“... nebo: „hlasatel radosti“, „opravář zlomených srdcí“, „ten, kdo vždycky stojí nohama na zemi“?

Každý z nás se tedy den co den rozhoduje, jakým člověkem chce být: upřímným nebo „zamaskovaným“, přesným nebo nedbalým, altruistickým nebo sobeckým... **Vyplňte seznam z pracovního listu č. 2** a povídejte si s účastníky o jednotlivých vlastnostech.

Svatý a svatí

Mezi možnostmi volby je i místo, které chceme věnovat Bohu: věřit v něj, cítit ho nablízku, rozmlouvat s ním tak, že se nakonec řídíme jeho radami (příkázáními), uvědomovat si jeho extrémní odlišnost od toho, co jsme my, omezené bytosti a vlastníci (nikoliv páni!) toho, co existuje.

Posvěcovat jeho jméno znamená zaujímat všechny tyto postoje; můžeme přitom opakovat i Ježíšova slova: „Dejte Bohu, co je Boží.“ On je krása, představivost, světlo, pokoj a láska. Kdykoli tyto věci budujeme a šíříme ve světě, je oslavován a uctíván on sám, protože se obnovuje to, co pro nás chtěl.

Právě to udělali svatí, přesvědčení stavitelé Jeho království, a to nejen ti, jejichž jména čteme v kalendáři, ale všichni křesťané, kteří spolupracovali na Ježíšově poslání.

Autor: Daniele Fornelli

Překlad a úpravy z Dossier Catechista 3/2023 – 2024 David Žofák